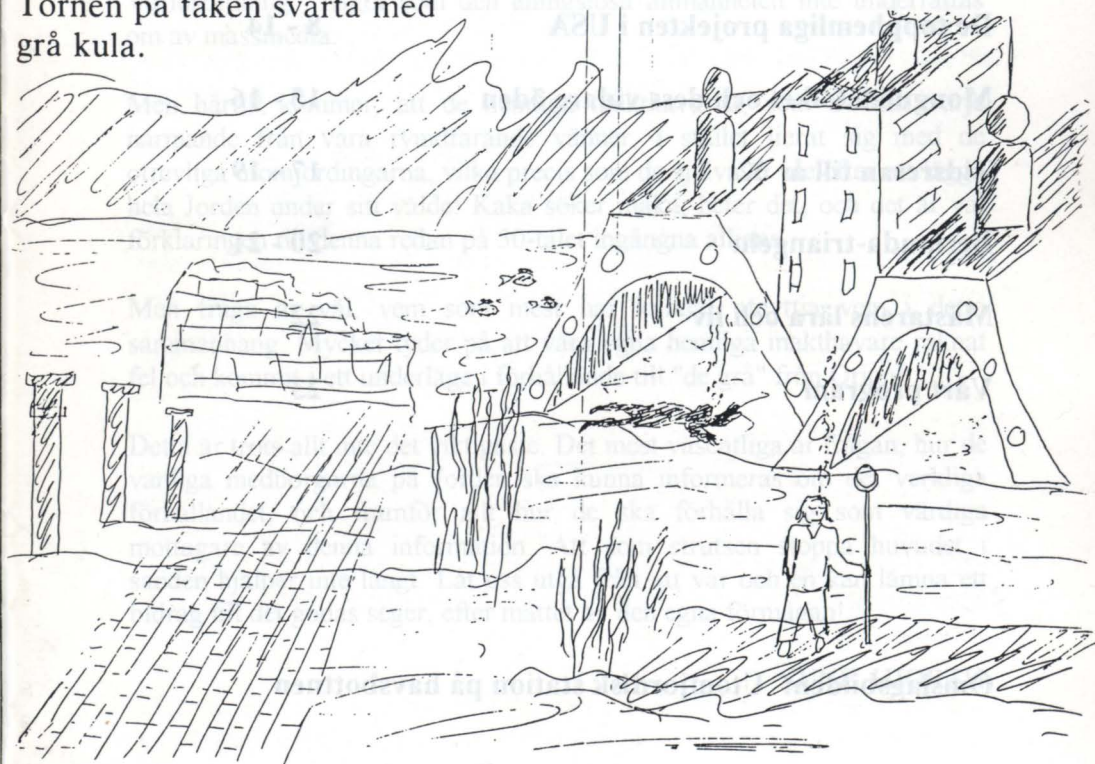

UFO-KONTAKT

Nr 1, 1995

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Tornen på taken svarta med
grå kula.

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 6 februari kl. 19.00 i Sune Hjorths bostad, Reberskygatan 2C, Sundsvall. Anmälan om deltagande senast den 2 februari per telefon 060-613324. Välkomna!

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare!	3
Immanuel - sonen till en rymdman (6)	4 - 7
De topphemliga projekten i USA	8 - 14
Mongulalafolket och dess vidare öden	15 - 16
Tidsresan till år 32	17 - 19
Bermuda-triangeln	20 - 21
Mästarens lära och liv	22
Vårt program	23

Omslagsbilden: Utomjordisk station på havsbotten

Till våra läsare !

Så börjar vi alltså den fjärde årgången av denna tidskrift. Den som ännu inte betalat in prenumerations- och medlemsavgiften ombedes att göra det allra snarast med hjälp av infogade pg-avi. Försök gärna också att värva någon ny prenumerant bland vänner och bekanta!

Som framgår av artikeln om de topphemliga projekten i USA, torde vi människor på Jorden i detta tidsskede befinna oss i en mycket svår situation. Det finns nämligen i våra egna samhällen personer med väldiga makt- och rikedomsprivilegier, som i sitt maktbegär konspirerar för att förslava hela mänskligheten genom upprättandet av en totalitär "Ny Världsordning", något som den aningslösa allmänheten inte underrättas om av massmedia.

Men härtil kommer, att de hemliga makthavarna, som avvisat varje närmande från våra rymdfarande vänner, i stället lierat sig med de otrevliga utomjordingarna, vilka precis som de själva är ute efter att lägga hela Jorden under sitt välde! Kaka söker maka, heter det, och det är väl förklaringen till denna redan på 50-talet ingångna allians.

Men fråga är väl, vem som mest har kunnat utnyttja vem i detta sammanhang. Mycket tyder på att våra egna hemliga makthavare räknat fel och kommit i ett underläge i förhållande till "de grå" från Orion!

Detta är trots allt inte det viktigaste. Det mest väsentliga är frågan, hur de vanliga medborgarna på Jorden ska kunna informeras om det verkliga förhållandet, och framför allt hur de ska förhålla sig som värdiga mottagare av denna information. Att som strutsen stoppa huvudet i sanden hjälper inte långt. Låt oss utgå från att var och en kan lämna ett bidrag till det godas seger, efter måttet av den egna förmågan!

SUNE HJORTH

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 6 februari kl. 19.00 i Sune Hjorths bostad, Rebetskygatan 2C, Sundsvall. Anmälan om deltagande senast den 2 februari per telefon 060-613324. Välkomna!

Immanuel - sonen till en rymdman (6)

Av den med utomjordingarnas hjälp år 1963 upptäckta arameiska skriften om Mästarens lära och liv framgår, som vi har sett, att Bibelns evangelier endast mycket ofullständigt och i förvanskad form återger, vad profeten från Nasaret i verkligheten förkunnade.

När till exempel en skriftlärdd farisé i Jerusalem försökte sätta Immanuel på det hala genom att fråga efter det viktigaste budet i lagen, svarade Immanuel med påpekandet, att Skapelsens lagar var viktigare än människors, och det gällde att tillkämpa sig en sådan vetandets visdom, att man klokt kan följa dem. Man borde endast kalla Skapelsen allsmäktig, för den ensam är evig, medan Gud (utomjordingarnas ledare) och kejsaren endast var förgängliga människor.

Människoandan är likaledes oförgänglig, påpekade Immanuel: *"När människan dör, fortsätter anden att leva och lämnar denna sidan för att gå över till den andra sidan, där den också i fortsättningen samlar vetandets visdom. Ju större visdom anden har tillkämpat sig, desto mer bestämmer den själv över sin sin framtid, sin återkomst och sin senare verksamhet."*

Den här höginträsanta och troligen sanna läran (om människans grovmateriella och finmateriella dubbelnatur och om andevarelsens överlevnad i en högre dimension och framtida reinkarnation till ett nytt jordeliv) är totalt bortcensurerad i de bibliska evangeliernas berättelser. Där låter man i stället "Jesus" svara på frågan om det största budet i lagen, att man skall älska Herren av allt sitt hjärta och av allt sitt förstånd! Rena rama förfalskningen alltså!

Med sin totala frånvaro i Bibelns evangelier lyser just det mest centrala och värdefullaste i rymdsonen Immannuels förkunnelse, nämligen vikten av att vi lär oss att leva efter Skapelsens lagar. Först när vi verkligen förstår orsakssammanhangen i naturen och lär oss inse effekten av olika sorters tankar och handlingar, kan vi undgå det helvete vi ställer till för oss på Jorden och i stället bygga upp en skön och underbar värld för alla människor.

"Om människan tillåter sig att ringakta Skapelsens lagar, blir hon således tvungen att skapa sig egna. Men de är grundade på en falsk logik och ger upphov till våld, ondskan breder ut sig och tar överhanden, och människan förlorar kontrollen. Lagar och bud har endast då värde, när de har skapats ur visdom och logik. Människolagar och människobud är utan värde, om de inte grundar sig på Skapelsens lagar, liksom de lagar, som Gud har utfärdat i sin visdom."

Med Gud menade Immanuel då den andligen högt utvecklade ledaren för de rymdmänniskor, som då var stationerade på Jorden. Han hade också många kloka ord att säga om visdom, något som vi sannerligen skulle behöva i kärnvapenåldern, då vi i fullständig avsaknad av sådan missbrukar tekniken till att bereda vår egen undergång!

"Jag försäkrar er, att visdom måste läras ur Skapelsens lagar, vilka människan upptäcker i naturen. Men om hon inte tänker och söker, kan hon aldrig uppnå visdom utan förblir oförnuftig."

En oförnuftig, som inte behärskar sina sinnen, betraktar det som är till skada för andra som fördelaktigt för honom själv och det som är fördelaktigt för andra som skadligt för honom själv, och han kan till och med finna sin glädje i att tillfoga andra lidande."

När människan inte strävar efter visdom och kunskap och inte har fått Skapelsens lagar klart för sig, så uppstår fel och laster. Den ohederlige, den dumme, den kverulantiske, den lystne, den nedrige, den oförsämde, den argsinte, var och en av dem är sådan, därför att han är fattig i anden. Om en människa bara dagligen förvärvar en smula visdom i anden, så växer den, precis som månen under dess första kvarter.

Visdom är människans bästa ägodel, och den vilja den frambringar är herre över kärlek och lycka. Men allt är betydelselöst utan andens kraft. En oförnuftig, som slår sig till ro i överksamhet och väntar på ödet, honom blir det inget av. Den som vårdar sig om en mjökko, får alltid mjölk. Så blir också den rikligen belönad, som vårdar sig om visdomen och använder den i kraft av sin ande."

För den som läser detta ligger den uppfattningen nära till hands, att en man, som förkunnade en så värdefull lära för sina medmänniskor, måste bli oerhört uppskattad, beundrad och välvilligt bemött av sina åhörare.

Men välvilligt bemött blev han i varje fall inte av de judiska kultreligiösa proffsen, som förmodligen i hans ord kände både en kritik mot dem själva och ett hot mot deras prestige, maktambitioner och privilegierade ställning i samhället. Det var just efter det här talet, som den fanatiska fariséen Saulus kom fram och kallade honom "sinnesförvirrad" och hans lära "fälig". Frågan är om ens hans egna lärjungar med undantag för Judas Iskariot förstod hans lära och uppskattade den.

Det var nu som Saulus och hans gelikar, bland dem fariséen Simons son Juda Ihariot, började rådslå om hur de skulle kunna gripa Immanuel för att överlämna honom till att dödas. Detta hade ju förutsetts av Immanuel, vars lärjungar inte vågade tro, att han skulle komma undan med livet i behåll. Det förebrädde han dem för:

"Vad räddhågade och svaga i tron ni är! Här har jag undervisat er om sanningen, och ändå inser ni den inte! Inte att undra på, att ni efter mitt försvinnande härifrån kommer att förvränga min lära och sprida den som en falsk kult, så att folk blir vilseledda överallt!"

Det säger sig självt, att dessa Immanuels ord är obefintliga i de bitvis lögnaktiga och censurerade skrifter, som kallas Bibelns evangelier och som blint troende människor betraktar som "Guds heliga ord"! Nog verkar det som om världen vill bedragas, alltid!

Den nattsvaraste lögnen i våra "heliga" evangelier presenteras i samband med berättelsen om påskmåltiden, då "Jesus" påstås ha stämplat en av sina egna lärjungar, det vill säga Judas Iskariot, som förrädare. I verkligheten hade Immanuel redan i Betania talat om för dem, att översteprästerna just höll på med att räkna upp 30 silverpenningar åt fariséersonen Juda Ihariot, för att denne skulle förråda hans vistelseort:

"Samtidigt intrigerar de också mot er, för att ha en skyldig inför folket. När Juda Ihariot utlämnar mig, ska min lärjunge Judas Iskariot utmålas som förrädaren, så att det inför folket ska heta: 'Se bara, de här galningarna håller inte sams med varandra, den ene förråder den andre! Hur kan då Immanuels lära vara sann?'"

När de hade lämnat huset i Jerusalem och begett sig till gården Getsemane, som tillhörde en mot Immanuel vänligt sinnad man, var Judas Iskariot hela tiden tillsammans med sin Mästare, när denne vakade i trädgården i sin vanda.

Så kom då den av översteprästerna och de äldste utsända skaran med svärd och påkar för att gripa honom. Bland dem vara Juda Ihariot och hans far, fariséen Simon, och den förre gick fram till Immanuel, kysste honom och påstod sig vilja bli hans lärjunge. Immanuel visade sig genomskåda hans falskhet, och då skaran gick fram och fängslade honom, anklagade han dem för att komma som tjuvar om natten för att arresteras honom, eftersom de inte vågade vid dagsljus för folkets skull.

Fariséen Simon bestred detta och påstod lögnaktigt, att det var Judas Iskariot som hade förrätt honom. Men Immanuel svarade: *"Det kan mycket väl lyckas för dig att stämpla Judas Iskariot som förrädare i allas ögon för lång tid, men en gång skall sanningen komma fram och vara på allas läppar, nämligen att det inte är Judas Iskariot, som har förrätt mig, utan din egen son, Juda Ihariot!"*

När Simon Ihariot hörde det, blev han ursinnig, steg fram till Immanuel och slog honom med knytnäven i ansiktet, av fruktan för hans ord. Då övergav lärjungarna Immanuel och flydde sin kos. Men de som gripit Immanuel, förde honom till översteprästen Kaifas, där de skrifflärde och fariséerna och folkets äldste hade samlats för att sitta till doms över honom.

Berättelsen om "rättegången" i den judiske översteprästens palats är som så många andra saker falskt återgiven i Bibelns evangelier. Enligt dessa skulle anklagelsen mot honom ha varit, att han utgett sig för att vara Messias, Guds son. I verkligheten anklagades han för att ha sagt, att Gud inte var Skapelsen, utan en människa som alla andra. Det var det senare och inte det förra som han bekräftade.

"Gud är en människa som ni och jag, bara andligen så mycket högre än de människosläkten, som avlats enligt hans vilja. Gud och hans himmelssöner är andra människosläkten, som har kommit från stjärnorna i sina metalliska maskiner." Detta uttalande är givetvis bortcensurerat i evangelierna. Vad som sedan hände, ska vi ta upp i nästkommande nummer.

De topphemliga projekten i USA

Efter att i drygt 200 år ha konspirerat fram revolutioner, inbördeskrig, ekonomiska kriser och världskrig på Jorden i syfte att så småningom upprätta den totalitära "Nya Världsordningen", tycks den av oerhört rika och mäktiga storbankirer och finansmagnater (husen **Rothschild** och **Rockefeller** m. fl.) finansierade sionistiska frimurarmaffian på 30-tals-presidenten **Franklin Roosevelts** tid ha gått in för att påskynda utvecklingen av allt mer avancerade uppfinningar i krigets tjänst.

Atombomben var en av uppfinningarna, osynliggörandet av exempelvis USA:s krigsfartyg en annan. Att sistnämnda projekt var supertopp-hemligt, bör inte förvåna oss som känner till hemlighetsmakeriet i EU:s nu aktuella politbyrå. Det rörde sig om att få materiella föremål att försvinna genom att alstra ett tillräckligt högt energifält omkring dem. På det viset skulle tidsflödet påverkas, så att föremålen överfördes till en högre dimension av rum-tiden.

Inblandade i förberedelserna var flera kända personer, som uppfinnarna **Nikola Tesla** och **Thomas Townsend Brown** samt matematikerna **John von Neumann** och **David Hilbert**. Vid den här tiden hade **Albert Einstein** utarbetat sin allmänna fältteori, som var av betydelse för projektet. År 1940 hade arbetet fortskridit så långt, att man kunde få en obemannad minsvepare att försvinna.

Projektet startades nu under kodnamnet **Rainbow** vid marinens skeppsvarv i **Philadelphia**, Pennsylvania, med målet att göra ett större, bemannat krigsfartyg osynligt. Tesla, som hyste farhågor för att besättningen skulle kunna skadas, ville avstyra det hela, men avfärdades av marinledningen med argumentet att det var krigstider och därför bråttom.

När provet skulle genomföras 1942, misslyckades det, därför att Tesla avsiktligt hade mixtrat med de elektriska spolarna för att förhindra en olyckshändelse. Han lämnade därefter in sin avskedsansökan, men hittades några månader senare död i sitt hotellrum. Agenter från Secret Service hade tagit hand om alla hans anteckningar och burit bort dem!

Ledare för projektet blev nu von Neumann, som lyckades göra en ny komplicerad matematisk kalkyl. Nästa år, den 12 augusti 1943, skulle man osynliggöra en stor bemannad jagare, U.S.S. **Eldridge**. Det blev en fasansfull "framgång"!

Jagaren blev inte bara osynlig på ett litet kick, utan på grund av det alltför starkt laddade kraftfältet bröt det in i **hyperrymden** och förflyttades först över 600 km bort till **Norfolk**, Virginia (s.k. teleportation), och sedan tillbaka igen. Men än värre gick det för besättningen. Av dem som återvände till vår rum-tidsstruktur, brann somliga upp, andra hade fastnat i fartygsskrovet med sina händer, som måste amputeras, medan åter andra hade blivit spritt sprängande galna. Många återvände överhuvudtaget aldrig utan förblev försvunna för alltid!

Efter ännu ett misslyckat försök med ett obemannat fartyg i oktober 1943 måste experimentet avbrytas. Det återupptogs senare med framgång 1953, varefter det införlivades med det så kallade **Phoenix**-projektet, där man bland annat sysslade med så otäcka saker som **tankekontroll** av människor, en förberedelse till maktgalningarnas kommande globala slavstat!

Experimenten med tankekontroll fick dock temporärt avbrytas 1969, då folkets valda representanter i kongressen hade fått nys om saken och av rädsla för att själva bli tankekontrollerade avlyste projektet. Utan auktorisering av kongressen ägnade sig projektmakarna i **Montauk**, Long Island, åt **manipulering med rum-tiden**, något som fick ett dramatiskt slut den 12 augusti 1983.

Men först tillbaka till den 12 augusti 1943! Ombord på **Eldridge** befann sig två märkliga halvbröder **Cameron**, nämligen **Edward** och **Duncan**. Båda var fysiker i flottans tjänst, den förre född 1916, den senare följande år. De arbetade med fältgeneratorerna under däck och iakttog, hur det slog ut blåa blixtar från den högsända utrustningen. De kunde emellertid inte stänga av den, för huvudströmbrytaren hade svetsats ihop på något underligt sätt.

För att inte bli skadade beslöt de att hoppa överbord. De gick upp på däck och gjorde så. De väntade sig givetvis att hamna i vattnet, så att de kunde simma i land. Men stor blev deras överraskning, då de i stället en längre stund tycktes falla genom en mystisk virvel. När de slutligen landade, var det mitt i natten på en gräsmatta!

Innan de hunnit återsamla sina själsförmögenheter, hörde de motorljud som närmade sig och såg ljusstrålar, som tycktes leta efter dem. Det visade sig vara en helikopter, som landade, och av några militärpolis fördes de sedan till en byggnad långt därifrån. De for upp flera våningar i en hiss och in i ett rum, där de välkomnades av en gammal man vid ett skrivbord.

Den gamle mannen presenterade sig som John von Neumann! Nej det kunde de inte tro. De kände von Neumann, och han var ju mycket yngre. "Jo, ser ni, mina herrar, det här är 1983. Ni har rest 40 år in i framtiden!" Han talade också om för dem, att de hade transporterats i rymden till Montauk, Long Island. Von Neumann hade kalkylerat fram tiden och platsen, där de skulle visa sig igen och faktiskt väntat på dem!

Vad hände nu med de båda halvbröderna? Jo, efter en längre diskussion förklarade Neumann för dem, att de måste sändas tillbaka till 1943 på Eldridge, innan fartyget försvann, för att till varje pris stänga av fältgeneratorerna. Fartyget hade nämligen förlorat sig i hyperrymden.

De båda männen placerades nu i Phoenix-projektets tidsresemaskin och sändes tillbaka till 1943 på Eldridge. Med en brandyxa högg de där av huvudkraftledningen, fältgeneratorerna avstängdes, och plötsligt dök Eldridge upp på sin gamla plats i Philadelphia igen, efter att ha varit synlig i Norfolks hamn en kortare tid!

Men vad hände sedan med halvbröderna? Innan fältgeneratorerna hunnit stängas av, hoppade Duncan överbord för andra gången och landade i 1983. Där åldrades han mycket snabbt - ett helt år per timme! - och dog snabbt av ålderdomssvaghet.

Men år 1963 inkarnerade han sig på nytt som en så kallad "ingångare" ("walk-in") i en 12-årig pojkes kropp, vars ande helt enkelt trängdes ut. Pojken var son till Duncans far, som hade avlat honom 1951 i sitt femte äktenskap! Duncan förblev alltså en Cameron, och 1985, då den äldre halvbrodern träffade honom, blev han igenkänd!

Edward Cameron, som inte hade hoppat överbord en gång till utan stannat i 1943, fick ett laboratoriejobb i **Los Alamos**, New Mexico. Men det hänsynslösa experimentet i Philadelphia gick honom till sinnes, när han tänkte på vad som hade hänt med besättningen. Han blev frispråkig och kritisk, och det får man inte vara i ett USA, som påstås vara demokratiskt, men i verkligheten regeras av en frimurarmaffia. År 1947 anklagades han för att vara en säkerhetsrisk, arresterades och fördes belagd med hand-bojor till huvudstaden Washington.

För att oskadliggöra honom använde man en mycket märklig metod. Han fördes till den hemliga basen i Montauk och skickades därifrån först fram i tiden till 1983. Von Neumann tog emot honom och förklarade, att han enligt regeringens order måste "begravas". Så skickades han med hjälp av den i Phoenix-projektet utvecklade teknologin som ettårigt barn tillbaka till 1927 och till ett par makar **Bielek**, som (förmodligen med rätta) trodde att deras spåde son hade dött. Men nu meddelade man dem, att han levde, och den numera ettåriga Edward Cameron blev alltså deras son under namnet **Alfred Bielek**!

Det blev en svår tid för "Alfred" under hans andra barndom. Han växte ovanligt snabbt, och var redan vid 12 års ålder 180 cm lång, en något ovanlig kroppslängd för en 12-åring må man säga! Han blev intresserad av elektronik och gick in i marinen 1945, fortfarande utan några minnen från sitt liv som Cameron.

Men år 1988 såg han filmen "**The Philadelphia Experiment**", och då började de gamla minnena strömma över honom. Han ringde upp sin bror, som han alltså hade träffat 1985, och började tala om deras liv tillsammans 1943. Hans bror svarade bara: "Det var på tiden. Vi har väntat på dej!"

I det tidigare nämnda topphemliga Phoenix-projektet hade man som sagt inte bara ägnat sig åt manipulering av rum-tiden, utan också åt tankekontroll och liknande saker, som USA:s hemliga regenter behövde för sitt framtida totalitära välde. Hur den arma mänskligheten kommer att få det under "den Nya Världsordningen" har ju redan beskrivits **Aldous Huxley** i boken "Sköna Nya Värld" (1932) och av **George Orwell** i böckerna "Djurfarmen" (1945) och "1984" (1949)

När det efter 2:a världskrigets slut stod klart för den västliga världens invånare, att genom det långvariga och blodiga kriget bara ett totalitärt välde i Europa hade ersatts av ett annat, och fruktan för den totalitära kommunismen svepte över världen, då utnyttjades detta av USA:s hemliga regenter. President **Harry Truman** beordrades av dem att inrätta CIA, NSA och en hel rad av hemliga underrättelseorganisationer av en art som egentligen inte hör hemma i en demokratisk stat. Frukten för kommunismen drev för övrigt också in USA i de båda krigen i Korea och Vietnam, vilket dock inte ledde till något frihetligt resultat på grund av USA:s stöd till korrumperade diktaturregimer på högerkanten.

Hemlighetsmakeriet i den amerikanska "demokratin" drevs i slutet på 40-talet hur långt som helst, när massor av "oidentifierade flygande föremål" hade börjat siktas av allt fler invånare i speciellt USA. Där bärgades flera störtade UFO i hemlighet tillsammans med kropparna av små grå utomjordingar. Det rörde sig om "utomjordiska biologiska varelser" från stjärnan **Zeta Reticuli**.

På 50-talet skulle vissa av USA:s makthavare, bland dem president **Dwight Eisenhower** och oljemagnaten **Nelson Rockefeller**, direkt eller via sina agenter få kontakt med vissa större grå från stjärnan **Betelgeuse** i **Orion**. Med dessa slöts också 1954 en pakt bakom ryggen på den folkvalda kongressen, som bland annat gick ut på att de ostört skulle få kidnappa amerikanska medborgare och utnyttja underjordiska baser på USA:s territorium i utbyte mot tefatsteknologi. Man får hoppas att USA:s medborgare en dag kommer att få upp ögonen för att deras "folkstyre" är ett enda stort bedrägeri!

Samtidigt som det amerikanska folket såväl av den militära och politiska ledningen som av massmedia grovt vilseleddes beträffande UFO-fenomenets realitet, startades en hel rad topphemliga projekt med anknytning till detsamma.

Men låt oss återvända till projektet Phoenix! När USA:s kongress år 1969 avlyste det på grund av experimenten med tankekontroll, måste de fortsatta experimenten bedrivas i hemlighet, vilket skedde i Montauk. Det var inga problem med finansieringen, eftersom de hemliga makthavarna redan 1944 hade lagt vantarna på guld som erövrats från tyskarna till ett värde av tio miljarder dollar! Finansieringen fortsattes senare av familjen Krupp, ägare till storbolaget ITT.

Experimenten var verkligen oerhört avancerade, och att de över huvud taget var möjliga, berodde på att de otrevliga utomjordingarna från bland annat Orion var med och hjälpte till! Även den återfödde Duncan Cameron och hans på nytt från ettårsåldern uppvuxne halvbror Edward, som nu hette Alfred Bielek, hade på olika sätt blivit engagerade i projektet, i vilket man förutom tanke- och beteendekontroll sysslade med elektromagnetisk tankeläsning och tidstunnelteknologi.

Med hjälp av den så kallade "**Montauk-stolen**" kunde man fånga upp de mänskliga hjärnvågorna och mata in dem i en dator, som översatte dem till begripliga former. Det hände också, att om en försöksperson, som placerats i den här stolen, kunde stadigvarande se ett föremål för sin inre syn, så kunde det materialiseras ut ur etern! De här effekterna blev speciellt markerade, om man använde en person med högt utvecklad psykisk förmåga. En sådan person var just Duncan!

Med hjälp av tidstunneln kunde man till slut bege sig till planeten **Mars** vid en tidpunkt för 125.000 år sedan, då det fanns mänskliga invånare där, och på ort och ställe studera området med det omtalade stora stenansiktet och det matematiskt utstuderade mönstret av pyramider. Tidstunnelns borte, fria ände kunde nämligen placeras vid precis den tidpunkt och precis på den plats man önskade!

Den 12 augusti 1983 hände emellertid något överraskande. Utrustningen synkroniserades med något annat, och plötsligt dök U.S.S Eldridge från den 12 augusti 1943 upp i borte ändan av tidstunneln, där Duncan kunde ses tillsammans med sin halvbror Edward!

Vid den här tiden började några av projektdeltagarna bli oroliga över vad de höll på med, däribland Duncan. Om något gick på tok, kunde det få svåra återverkningar på hela planeten, så man beslöt att sabotera det hela.

Strax efter räddningen av Eldridge den här dagen, när Duncan skötte Montauk-stolen, framkallade han ett jättelikt monster för sin inre syn, som materialiserade sig någonstans på basen. Monstret började slå sönder allt som stod i dess väg. Det hela slutade med att man fick lov att stänga hela apparaturen, vilket endast blev möjligt genom att svetsa sönder den. Monstret försvann då ut i etern och tidstunnelns öppning stängdes. Montauk-projektet nedlades efter detta, den alltför känsliga utrustningen transporterades iväg, och basens underjordiska delar fylldes med cement.

Enligt Alfred Bielek var hela Phoenix-projektet en konspiratorisk plan av de otrevliga utomjordingarna. Genom att åstadkomma en öppning på 40 år i vår tidsstruktur skulle miljoner av de grå främlingarna kunna flyttas över till vår tidszon, vilket troligen också redan skett! Han tror också, att de utnyttjade Phoenix för sina egna manipulationer, på samma sätt som den hemliga makthavarna i USA utnyttjade projektet för sina.

De topphemliga projekten i USA fortsätter givetvis i vilket fall som helst, och det är uppenbart, att makthavarna tänker fortsätta med desinformation och mörkläggningen av hela UFO-saken. En orsak till hemlighetsmakeriet är givetvis, att herrar som Rockefeller inte vill att folk ska få kännedom om sådant som antigravitation och fri energi. Då skulle ju de av energimagnaterna behärskade olje- och energimarknaderna inte längre bli så lönsamma för dem.

Initierade personer vet, att det är en av penningmagnaterna finansierad "inre cirkel", som styr världen bakom "demokratins" kulisser, och de har planerat dess öden till sin egen fördel årtionden i förväg. Genom sin kontroll över massmedia och hemliga agenturer som CIA och MJ-12 behärskar de inte bara rymdstyrelsen NASA, utan hela den militära och politiska apparaten. De verkliga makthavarna träffas regelbundet i Rockefellers hemliga residens i Maryland, som kallas "lantklubben" och bara kan nås luftvägen. Här träffas sådana avgöranden som slutandet av avtal med de otrevliga utomjordingarna och mycket annat.

Många av de hemliga projekten, som har med utomjordingarna att göra, påstås ha blivit finansierade genom den droghandel, varigenom så många ungdomar blivit nerknarkade och förstörda för livet. Den höge frimuraren Henry Kissingers råd till president Bush för några år sedan att inte stödja de kinesiska studenternas kamp för demokrati skulle bland annat ha berott på att Kissinger genom sin konsultfirma profiterat på att det totalitära Kina fortsätter att vara huvudleverantören av det heroin, som över-svämmar USA. Men syftet kan ju också ha varit omtanke om de hemliga projektens finansiering.

Enligt våra positiva vänner från rymden är detta en tid för jordmänniskan att lära och utveckla sig, men också för att ta ställning i kampen mellan de goda och de onda krafterna, också inom oss själva. Är vi redo att göra det?

SUNE HJORTH

Mongulalafolket och dess vidare öden

I nr. 4/94 av denna tidskrift återgav jag något av den märkliga krönikan om det från fästningsstaden **Akakor** styrda gudariket i Sydamerika. Det var alldeles uppenbart ett av utomjordingar grundat rike, kanske för c:a 13.000 år sedan eller ännu längre tillbaka.

Tretton år efter utomjordingarnas avfärd drabbades riket av den fruktansvärda krigskatastrof, som enligt krönikan inträffade år 10.468 före Kristus, men enligt våra besökande rymdvänner i stället 970 år senare. **Mongulala**, de utvalda stammar som "gudarna" hade beblandat sig med och ur vilka de hade hämtat furste, präster och ämbetsmän till att härskas över riket och upprätthålla de gudagivna lagarna, överlevde dock i de väldiga underjordiska städerna.

Efter en förödande naturkatastrof år 3166 skall rymdfararna ha gjort ett nytt besök, varefter utomjordingen **Lhasa** under sin 300-åriga regering återupprättade rikets makt. Den kulminerade c:a 2500 år före vår tideräkning, men tillbakagången började, sedan broderfolket **inka** hade upprättat ett mäktigt rike i nuvarande Peru.

På 500-talet e.Kr. stod riket Akakor på grund av stamuppror nästan på undergångens brant, men räddades genom **goternas** ankomst. Efter ett militärt nederlag vid Vesuvius i södra Italien hade dessa germaner begett sig över havet till Sydamerika, där de via Amazonfloden fick kontakt med mongulalafolket och slöt sig ihop med detta.

Goterna var överlägsna krigare och kunde också tillverka rustningar och vapen av järn, vilket avsevärt stärkte Akakorrikets militära potential. Men c:a tusen år senare hade spanjorerna upptäckt Amerika, och Inkariket kuvades av **Pizarro** och hans med eldvapen utrustade äventyrare. Under de följande århundradena trängdes mongulalafolket alltmer tillbaka och fick ta sin tillflykt till de underjordiska boningarna.

Under 2:a världskriget fick mongulalas ett nytt germanskt tillskott, då ett antal **tyska** soldater sökte sig dit med sina moderna vapen. Det var kanske tack vare dessa förbindelser, som den tyske journalisten **Karl Brugger** i början på 70-talet genom intervjuer med hövdingen **Tatunca** kunde få kunskap om den fantastiska krönikan, enligt vilken ett väldigt rike i Sydamerika en gång hade grundats av utomjordiska besökare på Jorden.

Att det i stort sett är fråga om korrekta informationer, torde knappast kunna betvivlas. Som jag påpekade i min bok "Den dolda sanningen om UFO" (1991) stöds de av gamla traditioner hos vissa indianfolk i Centralamerika. Enligt **hopi**-indianerna till exempel skall deras förfäder ha invandrat från en högt utvecklad ökontinent i Stilla havet, som hopierna kallade Moderlandet, men som också är känd under namnet **Mu**.

Sedan urminnes tider säges befolkningen på Mu ha stått under ledning av visa män (**kachinas**) från långt avlägsna planeter. De kunde förflytta sig mycket snabbt runt Jorden i sina "flygande sköldar", som drevs av energistrommar i rymden. Dessa farkoster användes, när den sydamerikanska kontinenten började koloniserars för tiotusentals år sedan.

Enligt hopitraditionen bekrigades Moderlandet för drygt 12.000 år sedan av det samtidigt existerande riket **Atlantis** (en ökontinent i Atlanten). Det anfördes med fruktansvärda vapen ombord på de flygande sköldarna, men till följd av kriget uppslukades båda ökontinenterna av havet.

Den s.k. Troano-handskriften berättar också om förskräckliga jordbävningar, under vilka Moderlandet skakades upp och ner av elden underifrån. "Till sist gav marken vika och landet sjönk med sina 64 miljoner invånare, 8060 år innan denna bok blev skriven (9500 år f. Kr.)."

Av mongulalafolket återstår enligt Tatunca endast c:a 35.000 människor, av vilka endast 5.000 krigare lever ovan jord. De odlar marken och bärgar skörden samt håller vakt, ifall några vita inkräktare skulle visa sig.

Samtliga håller sig än i dag till utomjordingen Lhasas gamla lagar. De är t. ex. väldigt noga med troheten i det livslånga äktenskapet, som först får ingås sedan parterna lärt känna varandra ordentligt. Varje familj får endast sätta två barn till världen, efter det andra får kvinnan en slags dryck, som gör henne ofruktbar. Det sistnämnda kanske vore en bra idé att ta vara på i vår överbefolkade värld!

SUNE HJORTH

Tidsresan till år 32

För jordiska vetenskapsmän, som inte har fått kännedom om det topphemliga projektet **Phoenix** i USA, är det givetvis obegripligt, att man faktiskt kan färdas i tiden, både framåt och bakåt. Men med hjälp av elektromagnetiska krafter är det mesta möjligt, och som framgick av en artikel i nr 3/94 av denna tidskrift är de hemliga makthavarna i USA ingalunda främmande för tidsresornas vetenskapligt-tekniska problematik.

I nämnda nummer berättade vi om den speciellt utvalde kontaktpersonen Eduard Meiers resa till ett år i 1200-talets Frankrike tillsammans med rymd-kvinnan **Asket** från DAL-universum. Efter en utflygning med strålskeppet transmitterades resenärerna i det tidlösa genom den "parabolida rymden" (tydligen en annan dimension) till det inställda tidsmålet på bråkdelen av en sekund.

Den här gången skall vi berätta om den märkligaste tidsresan i Meiers liv, den till år 32 i Palestina, några veckor innan den unge profeten från Nasaret under påsken skulle genomlida konsekvenserna av att han misshagat de maktlystna och hämndgiriga judiska prästerna i Jerusalem. Med på resan var förutom Asket den tidigare nämnde ryssen Iljitj Ustinov.

Av Asket fick de båda jordmänniskorna från nutiden var sin mantel och huvudbeklädnad av det slag, som användes i det första århundratets Palestina, så att de inte skulle väcka uppmärksamhet. Rymdkvinnan, som själv i förväg hade gjort denna tidsresa, hade också skaffat en påse med gamla mynt åt dem, och alla tre var utrustade med språkomvandlerare för att med dessas hjälp kunna förstå och samtala med de sökta personerna.

På Oljeberget, vid en liten by som kallades Betfage, hade de en fin utsikt över Jerusalem, som på den tiden var en liten småstad. Plötsligt såg de en grupp människor komma vägen fram, bland dem en som var huvudet högre än de andra. Det var Immanuel, rymdmannen Gabriels son, med sina lärjungar! Immanuel hälsade vänligt på dem, och sedan han uppmanat ryssen att underhålla sig med hans lärjungar, började han ett samtal med Meier, vars förnamn Eduard han sade sig redan känna till!

Sittande på några stenar vid väggkanten kom de in på det, som Immanuel förkunnade för folket. Det var profeternas gamla läror, som de skriftlärde hade missaktat och förfalskat samt utlagt till sin egen fördel.

De gamla lärorna om Skapelsens lagar och andens kraft hade de gjort om till en irrlära och en ond kult, i syfte att beröva människorna deras andliga frihet och förslava dem. Skapelsen, som var det högsta, hade de förnedrat, och dess makt hade de tillskrivit ett mänskligt väsen, som de kallade Gud, medan denne i verkligheten var en mänsklig ledare för människor.

Allt vad de skriftlärde och fariséerna förkunnade för folket var lögn och bedrägeri. Utåt gav de ett intryck av att vara fromma och goda, men invändigt var de fulla av hyckleri och falskhet. De mördade i kärlekens och rättvisans namn, men strävade i verkligheten bara efter sin egen makt och rikedom.

Själv skulle Immanuel inte kunna undgå sina böddlar, men sanningen var för honom viktigare än kroppens övergående smärtor. Han visste också, att han skulle överleva sitt lidande, för att efter ytterligare 83 år dö en naturlig död. Att denna skulle inträffa långt österut, i staden Srinagar i norra Indien, fick hans besökare dock inte veta vid detta tillfälle.

Meier sade sig vara medveten om att det på hans tid spridda Nya Testamentet endast i grovt förvanskad form återgav Immanuels läror, men undrade, om denne inte hade tänkt på att skriva ner dem, så att de blev korrekt bevarade för eftervärlden.

Härpå svarade Immanuel, att han själv inte hade tid att ge dem skriftlig form, men att han uppdragit åt sin skrivkunnige lärjunge Judas Iskariot att teckna ner dem. Hans berättelse om sin Mästares lära och liv skulle påträffas under den tidsepok, som Meier kom från och göras tillgänglig för människorna.

Immanuel berättade också, att en fariséerson vid namn Juda Ihariot hade stulit den första skriftrullen och sålt den till de judiska prästerna för 70 silverpenningar, men att det uppdragits åt Judas Iskariot att skriva om den på nytt. Den stulna skriftrullen jämte de kompletteringar av den som utarbetades av fariséer och skriftlärda skulle komma att ligga grund för senare förfalskningar och dessutom tjäna som underlag för anklagelser mot honom inför domstolen.

Hur skrifterna senare skulle förfalskas, gav Immanuel också exempel på. När han i verkligheten hade talat om Skapelsen, skulle i skrifterna lögnaktigt läggas ord i hans mun, som han aldrig yttrat, om Gud som hans allsmäktige "himmelske fader", om härskaror av änglar etc. Aldrig hade han likställt Gud med Skapelsen, eftersom Gud bara är en människa som andra och frambringad av Skapelsen, som är allmakten, vetandet, visdomen, kärleken och varat!

När Meier tog upp frågan om namnet Jesus Kristus, svarade Immanuel, att han betraktade det som en ren skymf att bli kallad på det viset. Dittills hade ännu ingen uttalat det namnet, men det skulle lite senare föras fram av en sinnesförvirrad man kallad Paulus.

Denne Paulus var fortfarande en av hans värsta fiender, och han skulle senare förkunna en egen falsk kultreligion, kallad kristendom. Namnet Jesus Kristus gjorde honom djupt bedrövad, och det skulle bara komma att uttalas av människor, som låtit sig vilseföras och inte förstår sanningen utan lever i andlig förvirring.

Att Judas Iskariots skrift en gång skulle få stor betydelse för spridandet av sanningen, hävdade Immanuel på det bestämdaste. Först skulle många försök göras att framställa dess äkthet i tivelaktigt dager, eller göra gällande, att Immanuel och Jesus Kristus vore två olika personer. Dessa försök skulle dock inte bli särskilt framgångsrika.

På Meiers fråga, vad Immanuel ansåg om julfirandet, svarade denne, att det var ett kultbruk, som han ogillade. Dessutom var det helt fel att fira hans födelsedag den 25 december, eftersom han var född den 3 februari enligt vår tideräkning, och den förra dagen var bara en festdag till firande av en blodtörstig avgud från Persien.

Efter samtalet följde våra vänner från nutiden efter Immanuel och hans lärjungar, men när Meier år 1975 hade fått tillåtelse att publicera berättelsen om tidsresan, hittade han inte de återstående anteckningarna. Tydligen hade han gömt dem så väl, att han inte kunde hitta dem.

Vi får alltså låta oss nöja med ovanstående sammandrag av berättelsen, vars innehåll dock är intressant så det förslår. Det rekommenderas varmt till noggrannt studium av våra statskyrkopräster!

SUNE HJORTH

Bermuda-triangeln

Om de mystiska händelserna i den så kallade Bermuda-triangeln (havsområdet mellan Bermuda, Puerto Rico och Florida i västra Atlanten) har det spekulerats och skrivits en hel del. Gång på gång har både båtar och flygplan försvunnit utan att lämna det minsta spår efter sig, men försöken att förklara det hela har oftast inte varit särskilt lyckade.

Den rätta förklaringen är nog den, som år 1975 lämnades Eduard Meier av rymdkvinnan Semjase, nämligen att Jordens normala tidsstruktur där påverkas av tidsströmmar genom en mycket speciell kosmisk strålning, så att en naturlig "dimensions-port" uppstår!

Några väldiga solar i avlägsna galaxer är utgångspunkt för periodiska strålningar, som på ett avstånd av 720 ljusår från vår planet förenar sig med varandra till ett strålnippe. Den högkoncentrerade strålningen riktar sig periodvis mot Jorden som sin exakta slutpunkt, varvid den i Bermuda-triangeln och två andra områden omvandlar och eliminerar den normala tidsstrukturen, så att det uppstår övergångsställen till en annan dimension, en annan tidsnivå.

Förloppet kan jämföras med en virvelstorm, som uppstår när fronten av mötande luftmassor försätts i en våldsam, roterande rörelse kring ett lågtrycksområde, där det är alldeles vindstilla. Ett föremål, som kommer för nära, drivs av stormvirvlarna in i det vindstilla lågtrycksområdet.

I Bermuda-triangeln kan inte bara luftmassorna utan också den normala tidsstrukturen på Jorden råka i turbulens, så att till exempel ett flygplan och dess besättning sugas in i en värld i en annan dimension, en annan tidsnivå! Har man väl hamnat där, finns det ingen återvändo, såvida det inte rör sig om ett strålskepp med en speciell, avancerad teknisk utrustning.

Även vanliga fartyg kan drabbas av den här tidsturbulensen och försvinna, men det förhåller sig enligt Semjase dessutom så, att själva havsbotten här på vissa ställen befinner sig i ständig rörelse upp och ner. På några timmar kan väldiga undervattensberg och plåtar pressas upp, så att fartygen i mörkret kör rakt på dem.

Det förekommer också en otäck form av piratverksamhet i området. Kallhamrade sjörövare har anträt frakt- och passagerarfartyg, bemäktigat sig last och värdeföremål samt mördat både besättningar och passagerare.

Vad de försvunna flygplanen beträffar, så har det inte sällan hänt, att de råkat ut för tidsturbulensen, när de jagat utomjordiska strålskepp. I det här området, där västra delen av den sjunkna ökontinenten Atlantis en gång låg, finns nämligen på havsbotten stationer bemannade av utomjordingar, vilkas strålskepp fungerar som flygande ubåtar. De kan plötsligt dyka upp ur havet och försvinna högt upp i luften eller tvärtom dyka ner i vattnet högt uppifrån.

År 1989 utgav jag på Zindermanns förlag i Göteborg boken "Fantastiska resor med UFO" tillsammans med smålänningen Ante Jonsson, som själv vid två tillfällen varit med om sådana här ner- och uppdykningar ombord på ett strålskepp! Vid det första tillfället såg han långt nere på havsbotten dels ett par öppna hangarer av säregt slag, dels ruinerna av något, som mycket väl kan ha varit en antik tempelbyggnad.

Piloten, vars dräkt var omgiven av ett kraftfält med förmåga att stöta bort vattenmolekylerna och fungerade som en osynlig dykarklocka, kunde utan vidare lämna strålskeppet och rätt genom vattnet bege sig till hangaren. Han kom strax därefter tillbaka med ett uppladdat batteri och öppnade en lucka i golvet, där det gamla batteriet ersattes med det nya. Sedan piloten burit iväg med det urladdade batteriet till hangaren och kommit tillbaka igen, for man åter upp till ytan och rakt upp i luften, där färden ställdes till den småländska hemorten!

Vid det andra besöket på havsbotten öppnade sig en gigantisk port i en klippvägg genom att glida åt sidan, och strålskeppet svävade in i en väldig konstgjord grotta, med olika inre dörrar. Innanför vissa stora fönster i grottväggen kunde Ante iakta ett slags verkstäder, där man var sysselsatt med att demontera några omhändertagna kärnvapenmissiler. På en av dessa kunde han läsa USA med stora bokstäver!

Att utomjordingarna har en del fasta stationer på vår planet, varav somliga ligger på havsbotten, andra inne i berg, har Eduard Meier fått bekräftat av rymdkvinnan Semjase. Men dessa rymdmänniskor har ingenting försvinnandena i Bermudatriangeln att göra!

SUNE HJORTH

Världshistoriens viktigaste skrift

Judas Iskariot hette den skrivkunnige och trofaste lärjunge, som fick uppdraget att skriva den sanna berättelsen om **Mästarens lära och liv**. Hans arameiska bokrullar upptäcktes med våra rymdvänners hjälp år 1963 under en platta i den klippgrav, där den halvdöde Immanuel efter korsfästelsen hade återställts till liv och hälsa med hjälp av läkande salvor och örter.

Läs och begrunda läran i detta dokument, som till skillnad från Bibelns evangelier ger oss det rätta perspektivet på vår tillvaro här på Jorden! Du kan fortfarande beställa undertecknads svenska översättning av boken (utgiven på eget förlag) genom insättning av 120 kr. på mitt postgirokonto 10 07 85 - 5.

SUNE HJORTH

VÅRT PROGRAM

Sveriges UFO-förbund är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp, och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Informationen bygger dels på uppgifter från hemliga källor i USA, dels på vissa ufologers forskningsresultat och dels på det oerhört intressanta men för de flesta obekanta informationsmaterial, som utomjordingarna själva förmedlat till några utvalda kontaktpersoner. Speciellt då den märklige Eduard Meier i Schweiz, som kommit dem mer inpå livet än någon annan, liksom vår egen smålänning Ante Jonsson.

Våra vänner och släktingar från rymden vill uppenbarligen varna oss jordmänniskor för riskerna med vår oerhörda andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern och har en hel del värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på den här planeten. För att undgå den katastrof, som våra makthavares själviskhet, vinningslystnad och maktbegär driver oss hän emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter och se upp med det hat och den fanatism och intolerans, som blivit följden av diverse falska kulturreligiösa trosföror.

Om vi bara kunde utvecklas i sanning, vetande, visdom och kärlek och vore inställda på att skapa ett fint och bra samhälle för alla medborgare, skulle vi så småningom kunna göra Jorden till vårt gemensamma paradiset!

7/2-95

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1995: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92, -93 och -94 kan rekvireras för respektive 60, 80 och 100 kr. per årgång.

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12844 BAGARMOSEN

B FÖRENINGSS-
BREV

